

T.C.
İSTANBUL
7. VERGİ MAHKEMESİ
ESAS NO : 2017/
KARAR NO : 2017/

DAVACI :
VEKİLİ : AV. SADİ KAYABAŞI
İhsaniye Mah. Kartallar Sk. Atalay 6 Sitesi B Blok No:1 D:3
Nilüfer/BURSA

DAVALI : BEYOĞLU VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜ
VEKİLİ : AV.
Akşemsettin Mah.Adnan Menderes Bulvarı No:56 Kat:4 Hukuk
Bürosu 2 (İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı) Fatih/İSTANBUL

DAVANIN ÖZETİ : Davacı tarafından, özel esaslara tabi mükellefler listesine alınmasına ilişkin işlemin; mükelleflerin bu şekilde katagorize edilmelerine olanak sağlayan yasal bir düzenleme bulunmadığı, uygulamanın Anayasa'da yer alan çalışma ve sözleşme hürriyetine aykırı olduğu ve kanuni dayanağının bulunmadığı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Dava konusu işlemin, mükellefin katma değer vergisi iade talebinde bulunması halinde izlenecek yolun tayini amacıyla tesis edildiği, icrai işlem olmayıp, hazırlayıcı bir iç işlem mahiyetinde olduğu, mükellefin menfaatini doğrudan etkilemediği, mükellefleri kategorize etmek anlamına gelmeyeceği, özel esaslara ilişkin düzenlemenin yasal dayanaktan yoksun olduğu iddiasının kabul edilemeyeceği belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul 7. Vergi Mahkemesi'nce, dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava; davacı tarafından özel esaslara tabi mükellefler listesinde yer almalarına ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Vergi idarelerinin, idari işlevleriyle ilgili olarak vergi hukuku alanında tesis ettikleri uygulanabilir nitelikte, ilgililerin menfaatini doğrudan etkileyen ve onların hak ve yükümlülüklerinde değişiklik ve yenilik yaratan irade açıklamaları, verginin tarhı, tahakkuku ve tahsiline ilişkin işlemleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesi kapsamında idari yargının görev alanına girmektedir. Yarattığı hukuki sonuçları dikkate aldığımızda davacı hakkında tesis edilen işlem kesin ve yürütülmesi zorunlu bir işlem niteliğindedir.

Anayasa'nın çalışma ve sözleşme hürriyetini düzenleyen 48. maddesinin 2. fıkrasında; devletin, özel teşebbüslerin milli ekonominin gereklerine ve sosyal amaçlara uygun yürümesini, güvenlik ve kararlılık içinde çalışmasını sağlayacak tedbirleri alacağı, "Çalışma Hakkı ve Ödevi" başlıklı 49. maddesinin 2. fıkrasında; devletin çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları ve işçileri korumak, çalışmayı desteklemek, işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak ve çalışma barışını sağlamak için gerekli tedbirleri alacağı hükmüne yer verilmiş "Vergi Ödevi" başlığını taşıyan 73. maddenin 3.

T.C.
İSTANBUL
7. VERGİ MAHKEMESİ
ESAS NO : 2017/
KARAR NO : 2017/

fıkrasında da; vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin kanunla konulacağı, değiştirileceği veya kaldırılacağı belirtilmiştir.

Bu hükümlere göre devletin çalışma hayatına ilişkin düzenlemeleri yapması ve buna dair tedbirleri alması bir görev iken, çalışma, çalışanlar açısından bir hak ve ödevdir. Gerek bu alanda yapılacak düzenlemelerin, gerek çalışma hayatının bir sonucu olan vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerle ilgili düzenlemelerin yasa ile yapılması ise zorunludur. Dayanağını Anayasa'ya uygun olarak çıkarılmış olan bu kanunlardan almayan düzenlemelerle bir takım hak ve yükümlülükler getirilemez. Bu suretle çalışma barışının sağlanması yanında, özel teşebbüslerin güvenlik ve kararlılık içinde çalışması da temin edilmiş olur.

Davacı, sahte ve muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge kullanma tespiti nedeniyle "özel esaslar listesine" alınmış ise de; gerek davalı idarenin gerekse de bağlı bulunduğu hiyerarşik üst makamların mükellefleri bu şekilde kategorize edebilmelerine olanak sağlayan hiçbir yasal düzenleme bulunmadığı gibi, Anayasa'da da buna izin veren bir hüküm yer almamaktadır. Bu şekilde yasal dayanağı olmadan yapılacak bir sınıflandırma, vergi barışını bozucu etki yaratacağı gibi, Anayasa'da güvence altına alınan kişi hak ve hürriyetlerine de aykırılık teşkil eder. Dolayısı ile yasal dayanağı olmadan, hukuka aykırı bir biçimde idarenin kendi içerisinde oluşturduğu bir sınıflandırma ile davacının özel esaslara tabi mükellefler olarak adlandırılan listede yer alması yolunda tesis edilen işlemde hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, davanın kabulüne, dava konusu işlemin iptaline, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesi uyarınca aşağıda dökümü yapılan 127,00-TL yargılama gideri ile kararın verildiği tarihte yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 1.100,00-TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya ödenmesine, artan posta avansının kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğinden itibaren 30 gün içerisinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi nezdinde istinaf yolu açık olmak üzere 27/09/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan

Üye

Üye

YARGILAMA GİDERLERİ	:
Başvurma Harcı	:31,40 TL
Vekalet Harcı	: 4,60 TL
Posta Gideri	:91,00 TL
TOPLAM	:127,00 TL